

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda: főtér, Szabó-féle ház 2-ik emelet, am elap szellemi részét illető közlemények intézen- tá. Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fo- lyhatnak el.	Előfizetési feltételek: Vidékre postán, vagy helyben házhöz hordva: Egész évre 15 frt — kr. Félévre 7 „ 50 „ Negyedévre 3 „ 75 „	Hirdetmények díja: 4 hasábos petit-sor egyszeri hirdetésnél 6, és minden következőknél 3 ujkr szá- mítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beiktatásnál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek fel. Bélyegdíj külön 30 ujkr. Magánvita 3 hasábos petit-sor 15 ujkr.	Kiadói hivatal: Bettelheim testvérek könyvkereskedésében (főtér), hova e lap anyagi részét illető közlemények, (előfizetési pénz, kiadásakörüli panaszok, hirdetmények) bérmentesen intézendők.
---	--	--	---

Parlagi levelek.

I.

© Tisztelt szerkesztő ur! Levelem elejét indírtam avval kezdem, hogy én nem szoktam az ujságokba írni, de meg a „magas politiká-
ra” sem foglalkozom; hanem mégis ohajtanék
egyetmást elmondani, meg lehet többször is jön
nyen kedvem, azért adok levelemnek oly czi-
zet, melyre folytatást is várhatnak, de csak
annak idejében.

Gyakran olvasok az ujságokban olyanféle
tetteket, hogy most le vagyunk szorítva a
politika teréről, nem is lehet semmihez is hoz-
szólunk. Pedig dehogy is nem foglalkozunk
rele! Ha két ember összejön, már politizálnak;
az egyik azt mondja: nem kell félni semmit, a
holog nem tarhat így sokáig, meg jó majd a mi
időnk is, de addig minden politikai beavatko-
ástól távol kell magunkat tartanunk; most fő-
dolgunk, hogy ne tegyünk semmit. A másik
avval lép elő, bizzuk dolgainkat egészen azon
országos központi férfiakra, kikre azelőtt is
támaszkodni szoktunk; a mit ők jónak vélnek,
abban meg kell nyugodnunk, mert mi sem ta-
lálhatnánk ki jobbat; vannak olyanok kik csüg-
gedve kiegyezést ohajtanak, mondván, inkább
valami, mint semmi.

De ki tudná mind előszámlálni azon kü-
lönöző nézeteket, melyek a „kis politika” kö-
rben nálunk uralkodnak.

Azt ugyan nem lehet roszalni, ha oly so-
tan gondolkodnak a „haza javáról”; de fájda-
lom, azt kell tapasztalni, hogy e „haza java”
sokaknál a legvastagabb önérdék, irigység és
hiúság czégre. Valódi érzet, akarat és tenni
örökvés nem oly gyakori. Különb is a költő
szerint: „hol sokan beszélnek a hazafiságról,
keveset tesznek érte. Mije nincs az embernek,
örömet emlegeti;” és „kinek a hon mindig aj-
kán van, nincsen annak, soha sines szívében!”
Továbbá a legnagyobb magyar így szólott:
„A legnagyobb felekezett csak hiúságból jó pol-
gár s csak ott heves hazafi, hol közel a tanu s
bizonyos a taps.”

Már hiszen el kell ismernünk gyengéin-
ket; a magyar jó szívé, könnyen rávehető min-
denre, de nincs kitartása, mert hiu. Bárminő
tettre azonnal föllelkesül, de sokáig nem állja
meg, hanem enged.

Hanem most veszem észre, hogy gáncso-
lásokba mélyedtem. De mikor én úgy szeret-
ném, hogy az egész ugys csekély magyar nem-
zet csak egy szívvvel bírna, ha mindegyik félre
dobva minden személyes érdeket, szóval és cse-
lekedettel a haza szent ügyének előmozdítását
tűzné föladataul, ha mindegyik, kit isten tehet-
séggel áldott meg, valódi apostolként buzogna
minden jónak és üdvösnek terjesztésén, s ha itt
ott lankadtságot, tespedést, tétetlenséget vagy
gyámoltalanságot tapasztalna, lánglelke varázs-
erejével fölrázná az életerőket, hadd lenne
méltevékenység e hazában, hogy emelkedhet-
nék e nemzet az anyagi és szellemi emelkedés
magasabb fokára. Vannak nekünk nag, on jeles
férfiak is, de a nemzet összeségében még hátra
áll. Aztán vannak nekünk álprófétáink és álje-
leseink egész legióval.

Oly ritka az a prófétai szellem, mely ma-
gát egészen az ügynek és köznek szenteli: nem
néz pillanatnyi tapsok után, nem gáncsol mást
csupán azért, mert az s nem ő kezdeményezett
valamit, kisebbiti hazafiát, mert az tán buzgó te-
vékenysége által föléje látszik kerekedni. Isme-
rek egy tiszteletre méltó férfit, kinek roppant
nagy a népszerűsége s ki népszerűségét csak
az által nyerte és őrizte meg, mert soha se tett

semmi különöset s mert soha senkinek se szó-
lott ellen.

Mikor én erről a magyar nemzetről gon-
dolkodom, mindig oly különös szorongó érzés
fogja el szívemet. Mintha ennek jövője még se
volna teljesen biztosítva! Remekíróink legna-
gyobb része, irván a hazáról, fájdalmas sejtel-
met éreztet velünk jövőnkre nézve. Legnagyobb
költőnk is a remény után, hogy:

Még jöni kell, még jöni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százszerejek ajakán,

azonnal hozzátette:

Vagy jöni fog, ha jöni kell,
A nagyszerű halál.

De menjünk végig remekirodalmunkon, e
bús hangot mindenütt fölhaláljuk. És mind törté-
netünkben, mind a költészetben „az érzés fes-
tésében” fölhaláljuk azt is, hogy bajaink forrása
legtöbbször saját magunk voltunk.

Volt már nekünk nagyon sok válságos idő-
szakunk; én úgy érzem, hogy a jelen pillanat
egész jövőnkre nézve egyike a legválságosabb-
nak. — Ősi alkotmányunk volt már sokkal
jobban is elnyomva, de az a fölötti döntő és vál-
ságos elhatározás nem hiszem hogy annyira
élire lett volna állítva, mint jelenleg.

Most nem fejtegetem ennek indokolását,
majd tán nem sokára erre is alkalmat veszek ma-
gamnak, csak azon meggyőződésemet fejezem
ki, hogy e nemzetnek legnagyobb erőt, eszé-
lyességet, óriási munkásságot kell kifejtenie,
hátterbe kell szorítania minden hiúságot, öné-
rdéket, ha a jövőjét biztosítani akarja. Én min-
dig azon elvet vallottam, hogy szebb életünk,
biztos jövőnk csak önmagunk által alapíttatha-
tik meg; külső körülmények legfőlebb könnyí-
tik vagy nehezítik a munkát, de a munkát ma-
gunknak a szellem fokozott erejével kell végez-
nünk. Haszontalan beszéd, hogy most nincs
semmi tenni valónk; ellenkezőleg az ily idő töb-
bet követel tőlünk, mint midőn alkotmányos ál-
lapotunk biztosítva van. Égető szükségünk van
arra, hogy a valódi közérdek iránti élénk rész-
vét és érdekltség mindegyiküknek keblét he-
vitse; szükségünk van arra, hogy állapotunkat
leghiggadtabb megfontolással megértsük s az
irányadó elvek körül tisztába jöjjünk s azokra
nézve egyesüljünk.

E célra üdvösnek tartanám, ha minden
értelmes ember igazi apostolként működne sa-
ját körében; üdvösnek tartanám, ha minden
vidék gondolkodása, véleménye kifejezést ta-
lálna egy oly lapban, mely az ő érdekei képvi-
selésére van hivatva; megfeszített szorgalom-
mal kell készülnünk a nagy munkára, mely re-
ánk várakozik s tán korábban lep meg bennün-
ket, mint hisszük.

S miután levelemben már többször idéz-
tem, legyen soraim vége is idézet:

„Csak az a valóságos bölcs hazafi, ki —
— a közjóért fáradozván nem panaszkodik mind-
egyre hasztalan, hanem inkább fölkeresi a
hibákat s azoknak kutfejeit nyomozza, kifejti s
rajtok segít, ha lehet, ha nem lehet, nemesen
türi; — gyáva panasz szájából nem hallatszik.
A hibákat pedig inkább magában keresi, mint
másokban, mert magával parancsolhat, mások-
kal nem. Ha senkise tenné kötelességét, teszi ő,
ugymint az igazi hős maga megáll, ha a többi
futásnak eredett is. S mennyi számos jót tehetni
hazánkban, csak hogy bona fide közhasznu le-
gyen a cél s ne fényezés, hírkapkodás, dicsé-
ret szomja!” (Széchenyi). — „Hol közügy s a
szent hazának sérve vár segélyt, ott megpi-
henni s késni hitszegés” (Garay). — „Tenni,

tenni! a helyett hogy az időt így elharácsoljá-
tok. Áldozat s tett, ez a két tükör, mely a valódi
honfiut mutatja” (Petőfi).

Isten velünk!

Körültekintés.

A „Botschafter”-ben, melynek összeköttetései az
államminiszteriummal ismeretesebbek, a következőket ol-
vassuk: „Ugy hisszük, nem tévedünk, ha azon nézet-
nek adunk kifejezést, hogy Schmerling ur hajlandó a
magyar kérdés megoldását előmozdító minden javasla-
tot támogatni, ha csak annak életbeléptetése által
Ausztriának nagyhatalmi állása eléggé biztosíttatik, mi
oly föltétel, melyet Magyarország sem téveszthet szem
elől.”

A „P. Ll.” erre vonatkozólag megjegyzi, hogy ez
ugyan nagyon békülékenynek látszik, azonban egy bé-
csi magántudósítása szerint nagyon tanácsosnak mondja,
ha e pillanatban ne adjuk át magunkat részös remé-
nyeknek, — mert az államminiszterium és az udvari
kancellária közötti különbözési pontok még nem lát-
szanak egészen kiegyenlítő. — És a „P. Ll.”-nak oka
van e magánforrásnak teljes bizalmat nyújtani.

Görögország és a védhatalmak.

A viszonyok sajátságos bonyodalma, mely a görög
kérdésnek alapul szolgál, úgy látszik, még se a diplo-
matia, se a napisajtó részéről, nem talált kellő méltá-
tást. A megoldást nyilván sokkal könnyebbnek hiszik,
mint a minő valóban. A görög kérdés megítélésében
csak akkor lelünk valódi zsinórmértéket, ha azon törté-
neti tényekre emlékezünk, melyek Görögországban azon
hárminczéves zavaroknak szolgáltak kiindulási pontul,
melyek éppen most a trón összeomlásával végeztek.

Otto király a görög nép s a három védhatalom:
Angolország, Oroszország és Franciaország válas-
tottja volt. E meghívási mód sajátága kitűnik az 1832.
május 7-én kelt conventio 1-ső fejezetéből, mely hatá-
rozottan kimondja: „Nagybritannia, Francia- és Orosz-
ország udvarai a görög nemzet megbízása folytán Gö-
rögország örökös fejedelemségét bajor Otto Fridrik her-
cegnek ajánlják. E kettős viszony következménye,
jogilag szólva, kettős kötelezettségek és jogok átvétele
volt. A király ezen időtől fogva a trónt a nép szabad
választásánál és a védhatalmak biztosítása mellett bírta.
Azt hihetnők, hogy semmiféle jog egy koronához nem
bírhát erősebb biztosítékkal mint ez. A tapasztalás ép-
pen az ellenkezőt mutatta.

A görög trón örökös birtokjogának biztosítói ké-
sőbb kétféle követelést emeltek érvényre, melyekre
mindenesetre jogosulva voltak, ámbár e jogok gyakor-
lata a királyra és nemzetre nézve a legszerencsétleneb-
bül ütött ki. Az egyik követelés az ország határaitra vo-
natkozott, melyek a fönnidézett görögországi szerződés
V. fejezete szerint egyoldalulag nem voltak megváltoz-
tathatók; a másik volt a fiatal király trónralépte alkál-
mával fölvetett 60 millió franknyi kölcsönnek részleten-
kénti visszafizetése.

E kötelezettségek ellenében állottak a király jo-
gai, hogy a nagyhatalmak út védelmezzék s az elfoglalt
birtokban megtartsák.

A következmény mutatta, hogy a védhatalmak s
itt első sorban Nagybritannia saját összes jogait kimé-
letlenül érvényre emelték, de kötelességét egy se tel-
jesíté.

Angolország 1843-ban eszközölje volt az ismert
collectiv-jegyzéknek, mely a fiatal ország államháztar-
tásában reformokat kívánt s a kormányt oly szemrehá-
nyásokkal halmozta el, melyeknek a király tekintélyére
nézve veszélyeseknek kellett lenniök. Főhangsúlyt fe-
kettek a hadsereg kevesbitésére, illetőleg a bajor csa-
patok eltávolítására. De ez oly pillanatban történt, mi-
dön a védhatalmak diplomatái előtt az ugynevezett cse-
lekvési párt felkelése többé nem lehetett titok, oly pil-
lanatban, midőn a király tekintélye fönntartása végett
az anyagi erőt éppen nem nélkülözhetette. Ezen, a di-
plomatiai uton előidézett veszély következménye volt az
1843-ki szeptemberi forradalom.

A védhatalmak, melyeknek jogi kötelességük lett
volna, hogy a fejedelemnek a netán szükségessé vált
reformokat tanácsolják, de őt minden anyagi kényszer-
től védelmezzék, most védtelenül hagyták őt. A király,
legjobb katonáitól megfosztva s árulástól körülveve, —
a megbízható tiszteket a hűtlen katonák közé soroz-
ták — kénytelen volt sokféle megaláztatást elszenvedni,
melyek már akkor készíték elő a királyság végét.

Az esküszegő katonák kiűntetési érmeikkel jutal-
maztattak s a híres ezredes, Kalergis, most követ a

francia udvarnál, hivatalokkal és méltóságokkal van elhalmozva. A török barbárságból alig kiszabadult görögök oly alkotmányt nyertek, mely Európa legérettebb népének becsületére lett volna.

A királyi hatalomnak oly nyilvános megaláztatásánál csak egy eszköz volt, mely a fejedelem személyének az elvesztett tekintélyt, sőt magát a hatalmat is visszaadhatta volna: a keleti háború adott erre nézve alkalmat. A királyné, tette később mint férje, minden megmaradt befolyását felhasználta, hogy a királyt határozó lépésre indítsa.

A nemzet akarta a háborút; a nép fölhevítte a királyt, hogy vezesse őt régi ellensége ellen, hogy az ország számára megszereztesse azon „természeti határokat”, melyeket a szerződő hatalmak önzése 1832-ben megtagadtak tőle. A király ingadozott, a király a cselekvési pártnak bizonyos pontig szabad tért eszközölt. A határon összegyűltek az önkényesek, kik el voltak határozva beütni a török területre. A kormány türe, hogy görög katonaság az önkényesekhez csatlakozott. A nemzet, a fejedelem ezen elnézése iránt hálával telvén el, elkezdé a tíz év óta minden módon lealázott királyt most, mint nemzeti hőst proclamálni s őt áhítatos tisztelettel venni körül. Otto király legjobb uton volt, hogy Görögország hőse legyen — és ő annak mátyrja lett.

A védhatalmak, melyek oly könnyelműen rázzák le magukról a kötelezettségeket, most gyorsan megemlékeztek jogaikra, melyeket az V. fejezet adott nekik s mely így szól: „A görög határok változatlanok maradnak, mint azok az 1831. szept. 26-iki jegyzőkönyv szerint meg vannak határozva.”

A Pyräusban rögtön megjelent egy francia katonai csapat. A béke közepett elvették a görög hajókat s a királyt kényszerítették, hogy a nemzeti politikáról s minden gondolatáról az ország határait kiterjeszteni mondjon le. Más szóval, a fejedeleme oly politikát kényszerítették, mely szükségképp ellenséges állásba hozta őt saját népével. Lord Clarendon akkor egy, april 11-én kelt s sir Wyse athenei miniszter-residenshez intézett jegyzékben csak kevéssé eltakart trónvesztéssel fenyegette a bajor dynastiát!

S hogy a pohár csordultig megteljen — mert anyagi hatalom a király tekintélyét nem semmisíthette volna meg egészen — egy oly miniszteriumot kényszerítették rá, mely még maga a királyi ház iránt nem teljesíté azon ildomot, melyet minden magános ember követelni jogosítva van. Kalergis, az új hadügyminiszter a királyi hatalmat rendszeresen az általános megvetésnek adta martalékaul. A ministerium nem a királyra vagy a népre támaszkodott, hanem egyedül a nyugati hatalmak rendeleteire. Francia- és Angolország cabinetjei hiteles iratokban helyesléseket fejezték ki Kalergis ezéllírnyaltan eljárása fölött. A görög szabadesapatok elhagyatva az anyaországtól visszaverettek s aszerencsétlenül végződött vállalat miatti haragot és gyűlöletet a király számára tarták fönn. Azon napok óta a királyi ügy elvesztettnek volt tekinthető; Otto királyt az idegen beavatkozás megfosztotta népe tiszteletétől és szeretetétől; aztán oly katonái se voltak többé kikre támaszkodhatott volna.

Midőn a görögök észrevették, hogy Viktor Emmanuel mily könnyű szerrel nagyobbította a kis Piémontot Italia királysággá, ismét a természetesen ajánlkozó gondolatot ragadták meg, hogy nekik hiányzik egy Viktor Emmanuel, ki a jelentéktelen Görögországot nagybyzanti birodalomná alakítaná át. A nemzet nagyon keveset törődött fejedeleme kötelezettségeire, ki a hatalmaktól, kiknek kötelezte volt, csak lealáztatásokat nyert; egyedül azt érezte a nemzet, hogy Görögország a király harmincz éves kormányja alatt a védhatalmak játéklabdája volt mindig.

A naupliai katonai lázadás az oktoberi forradalom előpostája az olasz cselekvési párttal való egyetértés eredménye s a szerencsésebb Piemont utánzásának műve vala.

Otto király a fölkelést csak látszólag győzte le, tulajdonképp ez csak féligmeddig tiszteletreméltó kiegyezés volt a lázadásal. Első viszonzása lett ennek a nemzetörsegi törvény, a második az általános amnestia. A forradalom ellenben egy moratoriumot engedett, mely a király elutazása napján végét érte.

Ha a védhatalmak csak egy pillanatig is szerződészerű kötelezettségeik teljesítésére gondoltak, valamint a király is eleget tett köteleseinek, akkor a görögök alig mertek volna oly nyíltan és bátran a király ellen fölkelni. E helyett idegen befolyás ármánykodott folyvást az országban, ez gyengíté a korona tekintélyét s annak viselőjét az elhatározás percében segély nélkül hagyta.

Valljon a viszonyok az utolsó forradalom óta lényegesen megváltoztak-e? Valljon a korona egy másnak fején biztosabban fog-e nyugodni? Valljon egy más fejedelem uralkodhatik-e a görögök kedvében?

Ki a görög állapotokat, mint azok 1832, vagy igazabban 1830 óta kifejlődtek, teljesen tudja méltányolni, annak el kell ismernie azon igazságot, hogy a személyváltozás Görögország trónján semmi jelentőséggel se bír. Azon szerződés, mely Görögország jogviszonyát a védhatalmak irányában megállapítja, egyrésztnek megsemmisítése, egyszerű megszüntetése e szerződés azon részének, mely a védhatalmak különös kegyelmelessége nélkül elváltoztatható, — nem használna sem Görögországnak sem az ő új fejedelmének mindaddig, míg a szerződés másik, sokkal kellemetlenebb fele, mely a nemzetet megfosztja önállóságától, még tovább is érvényben marad. Valljon hány fejedelmet akarnak még cserélni s a görög nép ellenszenvének példájaul kitenni? És minő jog szerint van a kül védhatalmaknak megengedve, hogy tetszés szerint változtassák szerződés szerű kötelezettségeiket s a pillanatilag terheseket lerázzák, a kedvező jogokat pedig megtartsák?

Minden trónjelölt, ki a régi stipulatiók föltételei alatt fogadná el a neki ajánlott koronát, legközelebbi alkalommal ismét megoldhatlan bonyodalmakba keve-

redüének; vagy angol hadihajók foglalatának állást a pyräusban, hogy a királyt nemzeti iránti köteleseinek teljesítésében akadályozzák, vagy a nemzet ismét elkergetné fejedelmét, mert a védhatalmak iránti köteleseinek engedelmeskedik!

Egy oly viszony, mely lehetetlenségeket rejt magában először megoldandó, mielőtt ahhoz fognának hozzá, hogy Görögország trónját újból betöltsék. Angolország kinek a jóniai szigetek s a keleti kérdés miatt különösen nagy oka van, hogy az események kifejlődését azon a tájon éber szemmel kísérje, nem csak jogtalanságot hanem, mi az angol politikusok előtt mindig nyomatékossabb, hanem eszélytelenséget is követel, ha Otto király trónjának összedülését kereszthe font karokkal szemléli s ismét új és még nagyobb eszélytelenséget követ el, ha az új görögország régi, szerződészerű alapjait ragaszkodik s azt gondolja, hogy be nem avatkozás által — mi nagyon is olcsó magyarázati eszköz — a jövő kurokát elháríthatja. Vagy talán mást állapított már meg Francia- és Oroszországgal, mi által a görög kérdés, csak mint további állomáshely tűnik föl a szerződések azon revisiójának ösvényén melyet a tények logikája hajt végre?

Ezen fejtegetés által nem volt czélunkban egyik vagy másik részre érzelmi politikát tüntetni föl. Csak a történeti tényekre s ezek logikai viszonyaira akartunk utalni, mert ezek nemcsak legjobban fölvilágosítják a helyzetet, hanem magára a jövőre is némi fényt derítenek.

Nagy-Becskerek, nov. 8.

Tegnapelőtt a helybeli színházban a kaszinókönyvtár és a budai népszínház jávára műkedvelői színelőadás volt. A tiszta bevétel 207 ft 64 kr, mely összeg egyenlő részletekben a nevezett intézetek között fog felosztatni. Ezen és az előbbi előadások sikere fényesen bizonyítja, hogy a kaszinóegylet választmánya helyesen ítél, midőn közönségünk tehetséges részének hazafiui pártfogására számítva, a művelődés és nemzetiség előmozdítására így vélt hozzájárulhatni ott, a hol egyesek csak keveset tehetnek már. Köszönet a közreműködő tagoknak, kik készségök által a bizottmányunk lehetővé tették, hogy nemes élvezetnyújtás által nemes hazafiui tett éressék el. Az előadás általánvéve nagyon sikerültnek mondható. *)

B....

Hang a sziklák közül. Mikor Bartakovics ő excellentiájára, ki a felekezeties szenteskedőtől távol áll, a nagy hazafiak pantheonában találók; mikor a szarvasi derék plebános toasztját, a pápens elleni tiltakozás alkalmából oly dicsőnek hallom; s mikor a gyöngyösi prépost magasztos példáját, a hírlapokból szemlélem, a ki mint római katolikus főesperes, a reformált egyház lelki oltárára saját hívei közt 500 pftot gyűjt: szemeimben az örömök gyöngye tükröződik s édesen elérzékenyült lelkem húrjai felsírnak: üdv neked imádott hazám! Egy ezredévi szenvedés midőn oly viruló pálmává növelte, gyermekeid minden felőlmegátadott életfáját! üdv neked hogy figyelni tudsz immár a korszellem intő szózatára s a szenvedhetetlen önzést, a régi vallásos köpenybe burkolt e Moloch bálványát, hogy porba dönthetéd immár!

Midőn oly tettek, milyenekről épen emlékeztem, legnagyobb és legtisztább öröme hangolják keblünk húrjait, akkor másrésztől fájón érint bennünket oly tapasztalás, mely nétan a türelmetlenség jélet tünteti föl. Elszomorodunk oly eseten, midőn a tulbuzgóság oly tettekre készíti az egyént, hogy ez által másnak önértetén, lelkiismereti szabadságán vérző sebet ejt; midőn ily tulbuzgó lelkipízstör a protestánsoktól, ha házasságra akarnak kelni, reversalist követel s ha ilyen nem ad, nem érdemesíti őt arra, hogy a sz. oltár előtt vallja be a házasság örök esküjét. De nem bocsátkozom mélyebbre; a tényt nem említem, csak utalok rá. Legszentebb ohajom, hogy éljünk teljes egyetértésben s legfőbb czélunk legyen mindenben a valódi keresztényi szeretet gyakorlása mindenki irányában!

Határi Béla.

K ü l f ö l d.

Franciaország. Az „Ind. belge“ f. hó 6-ról szóló párisi tudósítás jelzik azon készülődés levő fordulatot, mely a francia-olasz politikában, talán hamarabb, semmint hinni lehetne, be fog következni. — Drouyn de Lhuys politikáját átmenetinek kezdik tartani maguk az irányadó körök is. A helyzet már már olyan, jegyzi meg a belga lap, hogy a császári politika nem folytathatja sokáig mostani irányát, a nélkül, hogy önalapját alá ne ásná, s ne kockáztatná azon népszerűséget, melyet dicső műveivel magának kivívott. Az olasz egység barátai nyugton lehetnek azért, folytatja a belga lap — a helyzet most már csak javulhat, s mai napság egyike azon államférfiaknak, kik a Thouvenel által képviselt szabadelvű irány megváltoztatása ellen küzdöttek, két három hónapot ad csupán a Drouyn de Lhuys által képviselt politikának. — A belga lap maga teljesen vallja levelezőjének a helyzetre vonatkozó meggyőződését, de azt hiszi, hogy a politikai fordulat még két hó alatt sem fog beállani.

Mi a belga lap hireinek némi igazolását látnuk a „Patrie“ f. hó 7-ről írt egy félhivatalos communiquéjében, melyben a félhivatalos lap, miután megemlíti hogy Drouyn de Lhuys csakugyan elküldötte a választ Turinba a Durando-féle jegyzékre, következőleg commentálja a francia politikának a kibékítésre czélzó eme újabb lépését „mi jól tudjuk, hogy nem kevésbé nehéz rábeszélni az olasz kormányt arra, hogy a nemzet akaratát féken tartsa, s elfojtsa annak vágyakozásait — kizárva tartván a nagy olasz családi körből a római népséget — mint viszont hátrálásra birni a szentszéket, s kimozdítani azt a „non pos-

sumus“ sánczaiból. — Ujra meg kellett tenni e kísérletet. Ez az új miniszteriumnak igen kényes feladata volt. Thouvenel hajótörést szenvedett Rómában. Hát Drouyn de Lhuys szintén így fog-e járni. — Remélteni lehet, hogy nem, s mi ohajtjuk is hogy ez így legyen; de mégis nem lenne szerencsésebb, mint előde volt, hinni lehet, hogy ha egy harmadik miniszter nem is fog lépni a kérdés megoldására, legalább a római körök belép a harmadik stadiumba, vagyis Franciaország lemondva a két ellenfél kibékítésére irányzott szándékáról, röviden bának el az igen sajnálatos antagonizmussal, mely oly hosszasan tart, s annyira összegegethetetlen, s ekkor mindegyik elé a legméltányosabb a népek szabadságával ép úgy, mint az egyház méltóságával összeférő végföltételeket fog terjeszteni.”

Hozzájárul ezen körülményhez azon, a belga lap által irt hír is, hogy Napoleon hg most ismét sorompó készülni az olasz ügy mellett, a mennyiben egy iratot szándékozik kiadni az olasz egység érdekében minnek a következtetése lenne, hogy a senatusban is fog a herczeg e tárgyban beszélni.

Olaszország. Az újabb politikai tudósítások kizárólag csak a görög mozgalmakra szorítkoznak. Még is úgy látszik, hogy a magyar legio Görögországba megy. Mint Turinból nov. 4-ről jelentik, az ottani magyar emigratio központi komitéja egy köriratot bocsátott közre, melyben „az Olasz- és Franciaországba elszáledett menekültek felhívatnak, hogy cizimeiket gyorsan tudassák a comitéval, miután igen fontos ügyekről közöltetni.“ Azt hiszik, hogy ezen ügy a magyar legio gyors újraszervezésére vonatkozik, mely azaz Klapka parancsnoksága alatt Görögországba megy. Ezen szándékba — mint bizonyost állítják — a magyar kormány beleegyezett, mely Klapkának tábornoki tétét engedményezett. A legio a szardíniai Sassanigeten gyűlne össze. Tudni akarják, hogy ott a magyar legio részére depot állíttatnék fel. Tűrnék egy segélyt több magyar menekültekkel már el is ment volna s sariba. Különbön a mazzinista párt nyíltan kezd a kormány azon törekvése ellen dolgozni, hogy a cselekvő elemek Olaszhonból eltávolíttassanak.

Mazzini egy kiáltványában figyelmezteti az ifjúságot, hogy a görög propaganda és Victor Emmanuel evvel összekötöttesben álló kormánya által hagyja magát tévutva vezetetni. Mert e kormány olasz ifjúságnak honfias erejétől fél, az által igyekszik tőle jó módon szabadulni, hogy idegen országba küldje idegen szabadságért ontani verét, mely magának Olaszországnak oly drága. Az olasz ifjúságnak azonban ilyen kell maradnia, mert a hazának van első joga az erejére és verére.

Garibaldi egészségi állapotáról e hó 4-ke óta adatnak ki többé napi tudósítások, mi azt mutatja, hogy betegsége már semmi aggodalmat se gerjeszt.

Azt beszélik, hogy Caltabeni garibaldista ezredes néhány száz önkényessel Görögországba indult s a magyar olasz kormánytól fölfogadott hajón. Milanóban a buzgalommal toborzanak Görögország részére. Hát nap óta, — írják a trieszti lapnak e hó 5-ről — a magyar ideiglenes kormány hadügyminiszterének, Maurokántosnak, egy segéde van itt, ki a kormányközleg szorosabb összekötöttesben áll s a toborzásokat vezeti. Még eddig azonban csekély a siker, leginkább Maurokántos általunk jelenleg szinte közlött proclamatioja vetkeztében.

Angolország. (A koronaherczeg egybeállításának hivatalos eldöntése; a parlament elnapolása.) „London Gazette“ legutolsó száma jelenti: „Whigágeten, Osborne houseban nov. 1-én tartott titkostanácsülésben ő felsége beleegyezését adta, ő királyi felhatalmazással Albert Edmund walesi herczegnek, ő királyi felhatalmazással Alexandra, Karolina, Mária, Charlotte, Lujza, János herczegnővel való összekeléséhez, és elrendelte, hogy ezen beleegyezése a nagypecsét alatt közzétessék.”

Ugyancsak az említett titkostanácsi ülésben a parlament, mely nov. 13-án volt elnapolva, továbbra is 24-eig prorogáltatott.

Oroszország. (A podoliai nemesi gyűlés s feliratának ügye.) Podoliából írják: „A kormányzat nemesi marsalok, az általok szerkesztett s Pétervárd küldött felirat miatt a senatusi törvényszék elé állítottak. Ezenkívül a nemességnek megtiltatott, gyűléseket vagy akármiféle értekezletet tartani s továbbá tézkeedésig jószágaikon való tartózkodásra utasítottak. — Egy másik tudósítás szerint az összes marsalok me befogattak, s az általok kezelt ügyek az evégett későbbösen kinevezett kormányhivatalnokokra bízottak.

Görögország. Párisból írják az „Ind. belge“nek folyó hó 7-ről hogy a börzén nagy izgatottság uralkodott azon hír folytán, miszerint Athenében a köztársaság kikiáltott. Ezen börzei hírhez járult az azon másik tudósítás is, hogy Gri v a nagy ellenében van az ideiglenes kormány fejével, Bulgariával. E hír szerint Athenében most már a köztársasági párt ragadta volna magához az uralmat. A belga lap megjegyzi, hogy e kacsákat a reactio szokta eresztgetni, hogy azokat pártmanoevernél egyébként alig lehet tekinteni.

„La France“ Miksa cs. kir. főherczegét ajánlja görög trónjelöltül s azt mondja, hogy az athenei monarchikus párt első tekintélyei komolyan foglalkoznak azon gondolattal, hogy Görögország koronájával Miksa főherczeget kínálják meg. A három védhatalom: Angol, Francia- és Oroszország kötelezettséget vállalt egy más irányában. hogy ők senkit sem fognak kandidálni Ausztria ninc e helyzetben. Sőt több. Ausztriának az adriai tengeren fontos érdekei vannak s conservatív politikát követ. . . . Itt ott oly hangokat lehet hallani, hogy Görögorszáért ismét Velence átengedése kerülne szóba.

Nem egészen érdeknélküli az „O. D. P.“ párt levele, melyben többi között ez foglaltatik: Nem az a legközelebbi kérdés, ki lesz a király, hanem valljuk Görögországnak legyen-e királya vagy sem. E kérdés

ről következőleg okoskodnak: Ha a porta integritását megakarják őrizni, akkor le kell hangolni terjeszkedési vágyát. E vágy legnagyobb ébresztője volt azon körülmény, hogy 1832-ben Görögországot királysággá emelték. De egy királyság 800,000 lakossal képtelenség. Midőn e címet adták meg neki, akkor avval együtt azon remény is nyújták, hogy később ki fog terjeszkedhetni. Most elkergette királyát, tehát tényleg megszünt királyság lenni. — Valljon most ismétetni kell-e a régi hibát? Nem. Hagyják meg ellenmondás nélkül a köztársaságot. Ha ez tarthatatlannak mutatkozik, ha a nemzet csakugyan fejedelmet akar választani, akkor tegye ezt. A görög fejedelemség aztán foglalja el azon rangot, mely őt népességénél s csekély segédeszközeinél fogva megilleti.

Dunafejedelemségek. Bukarest. Az új középítési miniszternek a brassó bukaresti ut kiépítése különösen a kereskedelmi minisztertől ajánlatot, és egy uttal a megkívántató pénz összeg is utalványoztatott ezen vonalban a Prachova folyón építendő két hídra. Eddigél a Párisba szóló szerb utleveleknek a török követség által kellett látomoztatni, hogy a francia, és osztrák követségtől a látomásos meggyerettessék. Ezen eddig divatozó szokás az említett két kormánytól jövőre megszünttetett, és ezentul Párisban vagy Bécsben a szerb utlevelek a török követség közbejötté nélkül, egyedül az illető követség által láttatnak el a megkívántató látomozással.

Utósó posta.

Bécs, nov. 10. A mai alsóházi ülésben Stamnnak a számsorsjáték megszüntetését tárgyzó javaslata elvetetett. Az 1862-diki tengerészeti költségvetési pótkövetelésre nézve a bizottmány javaslata elfogadtatott.

A lengyel határszélről, nov. 10. Tegnap délután a varsói titkos rendőrség főnöke, egy előkelő ház kapualjában meggyilkolva találtatott; fülei lemeteszék; a tettes ismeretlen.

Turin, nov. 9. A mai „Discussione” jelenti: „Garibaldi tegnap reggel a „Moncalieri” gőzösben Pisába telepedett át, hogy a telet ott töltsé.”

A hivatalos lap írja: „Capitanata nápolyi tartományban a fölkelők egy osztályának sikerült öszpontosulni, s egy kis csapat sorkatonaságot meglepni, mely a tulnyomó erőnek nem állhatott ellen. Azon tájakra nagyobb számú csapatok indittattak.

Vegyes tudósítások.

* A „P. Ll.” mult szombati száma a londoni kiállításán volt magyar tárgyakról írván Korizmics közleményei után, a listánél nem említette meg Neuman testvéreket Aradról, ennél fogva arról sincs említés, hogy ezen polgártársaink kitüntetését nyertek volna. Az igazság érdekében közöljük tehát, hogy mint a bécsi hivatalos közlemény 22. lapján olvasható, Neuman testvérek Aradról nemcsak állítottak kisintenzív színműveket, hanem nevezetesen jeles minőségű daráért éremmel is kitüntették.

* Szerz Teréz urnő az aradmegyei kórház számára három font finom tépést ajándékozott. Ezen emberbaráti megemlékezésért a nemes hölgynek a szenvedők nevében szíves köszönetemet nyilvánítom. — Aradon, 1862-ki november 11-kén. Dr. Rakovszky, igazgató első orvos.

* (Elűzött uralkodók és trónkövetelők.) A görögországi felkelés és Otto királynak az atheni ideiglenes kormány által kimondott trónletétele által a figyelem ismét a még életben lévő elkergetett és trónról leszorított uralkodók, valamint különféle trónkövetelők felé fordul, kik a felkelési mozgalmak által elűzettek. Ennélfogva a következő összeállítás a mostani időpontban nem lesz talán egészen érdek nélküli. Időszentri sorozatba foglalva első helyet foglal az elűzött Károly braunschweigi herceg. Ő 1830-ban szeptember 7-ikén menekült országaiból, a német szövetség

az uralkodásra alkalmatlannak nyilvánította őt, és jelenleg Párisban él. Ezt legközelebb követte a portugalliai Dom Miguel, ki midőn magát 1828-ban június 30-kán kelt rendelete folytán királynak nyilváníta, kényszerítve lőn 1834-ik év június 1-jén Portugalliát elhagyni. Ő Bajorországban Heubach várában él. Az 1859-ik év tetemesen szaporitá az ex-fejedelmek számát. II. Leopold toskánai nagyherceg 1859 május hóban hagyá el Florenczet, és letevő a koronát a szinte elűzött fia Ferdinand javára. Ő maga Csehországban lakik, fia pedig változtatva Ausztriában, Bajorországban, és Schweiczbán. Az ő sorsát oszták 1-ső Robert pármái herceg, és V-ik Ferenc modenai herceg. Az első, édes anyjával bourboni Louizzal Luczernben él, az utóbbi pedig Bécsben ütötte fel lakását. Egy évvel utóbb követre őket a számkivetésben II-ik Ferenc mind két Szicilia királya, jelenleg Rómában lakik. Otto, Görögország királya, az atheni ideiglenes kormány okt. 23-iki határozata által megfosztva a trónról, zárja be mostanra az elűzött uralkodók sorát. A tulajdonképeni trónkövetelők száma maig csak három. — Közöttök legöregebb Dieudonné Artois Henrik Károly Ferdinand Marie bordeau herceg; ez elhagyá Franciaországot 1830-ik év aug. 16-án, jelenleg Chambord gr. nevet visel és Frohsdorfbán Ausztriában lakik, a második francia trónkövetelő az orleansi Lajos, Fülöp Albert, párisi gróf, él változtatva Németországban és Angliában (Claremontban.) Végre idetartozik mig a bourboni Don Juan spanyol trónkövetelő, ez majd Párisban majd Londonban lakik. 1830 óta tehát 7 trón fosztott király és herceg; ha ezekhez a két elűzött franciaországi királyt, X-ik Károlyt, és I. Fülöp Lajost adjuk hozzá, akkor be kell vallanunk, hogy 9, erőszakkal elűzött fejedelem a 44 európai uralkodó között 32 év leforgása alatt, nagy bizonyíték arra nézve, hogy a 19 század közép tizedeinek mozgalmassabb történetük van, mint az új idő bármelyik korszakának.

S Z I N H A Z.

Csötörtökön, nov. 6-án adatott „Borgia Lucretia” opera 3 felvonásban Donizettitől. — Maglehetősen sikerült előadás, az est dícsősége ismét Tanneré, ki, mint ferrarai herceg, mind énekével, mind szabatos drámai játékkal kivívta magának a közönség tetszését, mely gyakran zajos tapsokban nyilvánult; — Schinek Jozefa (Lucretia) iránt is méltányos elismeréssel kell lennünk. — Dehn Creseentia (Maffio Orsini) szép drámai játékot fejtett ki, kár, hogy különösen középhangjai nagyon gyengék.

Szombaton, nov. 8-án „Orpheus az alvilágban,” operette 4 felv. Offenbachtól. Daczára, hogy e szép zenéjű operette e színpadon először adatott, különösen az első rangú páholyok nagy részt üresen maradtak, s ennek okát a bérletszünetek szerfelett gyakori ismétlésében találjuk. — Az előadás jól ment, Szabó tökéletes Jupiter volt; az új díszítmények csinosak, s ha még a gépezetek is olyanok lennének, mint más nagyobb színházaknál, — ugy e látványos darab előadása mi kívánni valót sem hagyott volna hátra.

Vasárnap, nov. 9-én „Orpheus” ismételtetett, de e napon a szavalatokban némi szórakozásból származott kifejezéseket vettünk észre, — a zenekar pedig annyira szórakozott volt, hogy a 2-ik felvonásban egy recitativa után nem azt a zenerészt kezdte játszani, mit kellett volna, s csak kétszeri lecsitítás után találta el az igazi helyet; — ily figyelmetlenség méltán megrovandó.

Hangverseny. Vasárnap esti 5 órakor tartotta Czeke Sándor ur első hangversenyét a fehér kereszt teremében. Hangversenyző az itteni zenekörökben mint jeles műtész már ismerve lévén, vasárnapi hangversenyé által az elméleti téren szerzett érdemeihez még a gyakorlati kivitelbeni jelesség dícsőségét is aratta. — Jól választott darabjait mind a legnagyobb könnyűség, és szabatosággal játszotta, de különösen az ördög trilláiban, és a boszorkánytáncban volt alkalmunk rendkívüli technikájáról meggyőződni; — minden darab előadása után zajosan hivatott.

A közreműködők közt Zorimba kisasszonynak zongorajátéka különös kitüntetés érdemel; — a k. a. ugy a darabnak megválasztása, valamint szabatos, és jeles technikai ügyességgel előadása által a közönség elismerésért kiérdemelte.

Tökés k. a. jól szavalt ugyan, de a szavalmány megválasztásában nem a legszerencsésebb volt; — ma-

gán körbeni szavalatra megjárta volna, de nyilvános körben nem tartottuk arra nagyon alkalmaznak.

Fektér az uti dalokat szépen, és sok érzéssel énekelte olaszul; — a műsorozatban alkalmasint tévedésből ezen uti dalok magyar szöveggel voltak hirdetve.

Tanner, mint mindig, ugy most is gyönyörű hangjával köztetszést aratott, s az egész hangverseny érdekét emelte.

Sajnos, hogy anyagi tekintetben nem irhatunk ily kedvező eredményről; a terem oly üres volt, mint még soha; s a jövedelem hangversenyző ur kiadásainak csak legcsekélyebb részét pótolta. — E sajnos eseménynek okát annak tulajdoníthatjuk csupán, hogy e napon volt a Casino-egylet nagygyűlése, valamint az ez évi utolsó czéllövészet, — de hát hölgyeink? — nem bírnának ők rokonszenvvel a szép, és művészi zene iránt? — az ő elmaradásukat csak a rossz idő okozhatta; legyen szabad Czeke ur legközelebbi hangversenyét különös figyelmükbe ajánlanom!

A kitűnő zongora, melyen Zorimba k. a. játszott Beregszászy készítménye, és Krispin ur raktárából való. — f.

Ipar s kereskedelem.

(T.) Uj-Arad, november 11. Mint f. hó 9-iki tudósításomban megjegyeztem, a szeszüzletben kevés idő óta bizonyos, ha bár még mindig szerény élénkség vehető észre. A magas foku áru fokunkint 49—50 kron kel. Ugyszinte élénkségnek örvend a szilvapál linka, melynek akóját 14—14½ forinton veszik. A gabnaüzletben még semmi változást sem jegyezhetünk föl. Az árak megmaradtak, mint voltak az előbbi héten. Följegyzésünk a következő piaci árakat mutatja: Rozs 3 ft 60—80 kr., molnárók vettek keveset; rozs 2 ft 30—40 kr. kukoricza 2 ft 5 kr, üzerek vásárolták; árpa zab jelentőség nélkül. Az időjárás száraz és derült. Maros vizállás változatlan.

Szegedi piaci árak nov. 8-ról. Repce mérője 8 ft — kr. Borsó mérője 6 ft 20 kr. Lenese mérője 6 ft 10 kr. Paszuly m. 4 ft — kr. Kőles m. 2 ft 20 kr. Burgonya m. 1 ft 20 kr. Marhahus fontja 20 kr. Juhhus fontja 13 kr. Sertéshus fontja 20 kr. Szalonna mázsája 38 ft — kr. Zsir itezéje 54 kr. Lángliszt mázsája 13 ft — kr. Zsemlyelisz mázsája 6 ft 60 kr. Ke. nyérlisz itezéje 6 kr. Kukoriczaliszt itezéje 3 kr. Árpada itezéje 6 kr. Kőleskása itezéje 7 kr. Rizskása fontja 24 kr. Faolaj fontja 80 kr. Repceolaj 40 kr. Lenmagolaj 64 kr. Uj bor ite. 10 kr. Ó bor ite. 16 kr. Sör itezéje 14 kr. Gabona-pál linka itezéje 16 kr. Törköly-pál linka itezéje 22 kr. Szilva-pál linka itezéje 26 kr. Faggyu mázsája 38 ft — kr. Faggyugyertya öntött fnja 39 kr, mártott fontja 32 kr. Szappan fontja 30 kr. Só fontja 10 kr. Kőröfő öle 15 ft 20 kr. Tölgyfa öle 13 ft — kr. Lágya 8 ft — kr. Kőszén vékája 1 ft — kr. Széna mázsája 3 — ft kr. Szalma m. 2 ft — kr. Kender m. 18 ft 50 kr. Len 40 ft.

Zöldi Miklós mint vendég, 2. föllépte.

Mátyásiné Mária,

mint szerződött tag első föllépte.

Bérlet-

ARAD.

10. szám.

Ma szerdán, nov. 12-én.

Szabó József és Filippovics István igazgatásuk alatti opera- dráma- és népszínmű-társulat által adatik:

A szigetvári vértanuk,

vagy:

Zrinyi Miklós hős halála.

Eredeti hős színmű 4 szakaszban, írta Jókai Mór.

Kezdeté 7 órakor.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről november 11-én, 1862.

5% Metalliques . . .	71 25	Ezüst . . .	121 25
Nemzeti kölcsön . . .	82 70	Váltó Londonra . . .	121 50
Bankrészevény . . .	791	Arany . . .	5 80
Hitelintézet . . .	322 40		

Felelős szerkesztő: **Környei János.**

BECSI BÖRZE nov. 8.				KÖZLEKEDEÉS.			
Államadósság.		Adott ár	Tartott ár	Vasuti részvények.		Adott ár	Tartott ár
3% osztrák érték . . .	65 65	65 75		Éjszakai vaspálya . . .	1887	1888	
5% Metalliques . . .	71 —	71 10		Államvaspálya . . .	239 50	240 —	
4% „ . . .	55 —	55 25		Déli vaspálya . . .	274 —	275 —	
5% nemzeti kölcsön . . .	82 60	82 70		Nyugati vaspálya . . .	153 25	153 75	
Földtehermentesítés.				Tiszai vasut . . .	147 —	—	
Magyar . . .	71 75	72 25		Iparrészvények.			
Bánsági, horvát, szláv . . .	69 25	69 50		Nemzeti bank . . .	797 —	799 —	
Erdélyi . . .	68 50	69 —		Hitelintézeti . . .	223 60	223 70	
Bankzáloglevél				Escompte-bank . . .	630 —	632 —	
6 évre . . .	104 25	104 50		Lloyd . . .	229 —	231 —	
Sorsjegyek.				Dunagőzhajózás . . .	410 —	411 —	
1839-kisorsjegyek . . .	136 —	136 50		Pesti lánchíd . . .	398 —	400 —	
1854-ki „ . . .	90 25	90 75		Elsőbbségi kötvények.			
1860-ki „ . . .	89 10	89 20		5% Lloyd . . .	92 50	93 —	
Hitelintézeti . . .	100 frt	130 50	130 70	5% Dunagőzhajózási . . .	92 50	93 —	
Gőzhajózási . . .	100 frt	94 —	94 50	Váltók (devisek).			
Budai . . .	40 frt	36 25	36 75	három hónapra . . .			
Eszterházy herceg . . .	40 frt	98 —	99 —	Amsterdam (100 holl. frt.) . . .	104 10	104 20	
Salm . . .	40 frt	36 75	37 25	Augsburg (100 déln. frt.) . . .	102 80	102 90	
Pálffy . . .	40 frt	35 50	36 —	Frankfurt (100 déln. frt.) . . .	103 —	103 10	
Clary . . .	40 frt	35 —	35 50	Hamburg (100 M. B.) . . .	91 20	91 40	
St. Genois gróf . . .	40 frt	22 —	22 50	London (10 L. St.) . . .	121 60	121 75	
Windischgrätz hercz. . .	20 frt	21 —	21 50	Páris (100 frank.) . . .	48 30	48 35	
Waldstein gróf . . .	20 frt	15 25	15 50	Pénzszemek.			
Neglevich gróf . . .	10 frt	15 25	15 50	Császári arany . . .	5 80	5 81	
				Korona-vány . . .	16 75	16 80	
				Napoleonsd'or . . .	9 71	9 73	
				Orosz imperialok . . .	16 02	16 05	
				Ezüst . . .	121 50	121 75	

Vasuti menetrend.			
I. Aradról Pest és Bécs felé.			
Aradról indulás 12 óra p. d. u., és 8 óra 20 p. este.			
Csabáról „ 2 óra 17 p. d. u., és 11 óra 13 p. éjjel.			
M.-Túrról „ 3 óra 50 p. d. u., és 2 óra 3 p. regg.			
Szolnokról „ 5 óra 9 p. d. u., és 4 óra 12 p. „			
Ceglédérkezés 5 óra 56 p. este, és 5 óra 39 p. „			
Pest „ 8 óra 37 p. „ és 8 óra 45 p. „			
Bécs „ 6 óra — p. regg. és 6 óra 33 p. este.			
II. Bécsből Pest és Arad felé.			
Bécsből indulás 8 óra — p. este, és 7 óra 45 p. regg.			
Pestről „ 6 óra 25 p. regg., és 5 óra 35 p. este.			
Ceglédről „ 9 óra 42 p. „ és 8 óra 39 p. „			
Szolnokról „ 10 óra 40 p. „ és 10 óra 11 p. éjjel.			
M.-Túrról „ 11 óra 46 p. d. e. és 12 óra 14 p. „			
Csabáról „ 1 óra 22 p. d. u. és 3 óra 9 p. regg.			
Aradra érkezés 3 óra 3 p. d. u. és 6 óra — p. regg.			
Postai menetrend.			
Pestről. Érkezik mindennap 1-szer a vasutról.			
N.-Szebenből „ 11 „ „ délelőtt.			
Temesvárról „ 11 „ „ „			
Váradról „ 11 „ „ „			
Battonyáról „ 5 1/2 „ „ este.			
Joszáshelyről „ 5 „ „ „			
Indul: naponkint Joszáshelyre 6 órakor reggel.			
Battonyára „ 11 1/2 „ „ délelőtt.			
N.-Váradra „ 1 „ „ „			
Temesvárra „ 3 „ „ „			
N.-Szebenbe „ 7 „ „ „ este.			

GABONAÁRAK			
a pesti piacon november 8 án.			
Alsó-austriai mé-	Súly	Leg-	Leg-
rő szerint	font	alant	maga
	szerint	ár o. é.	
Buza, bánáti uj	86—88	3 80	4 35
„ tiszavidéki .	85—88	3 70	4 —
„ fehérvári .	84—85	3 90	4 —
„ bácskai .	83—84	3 80	4 —
Kétszeres . . .	76—78	3 35	3 35
Rozs . . .	76—78	2 60	2 80
Árpa, sörfőzésre .	68—70	2 25	2 45
„ etetésre . . .	65—67	1 95	2 15
Zab . . .	45—48	1 50	1 60
Kukoricza . . .	79—83	3 40	3 60
Köles . . .	—	2 15	2 40
Paszuly . . .	—	3 50	—
Repce, Sezi . . .	—	8 20	8 30
„ téli . . .	—	—	—
Dunavizálás Pesten nov 10 4' 7" 0 alatt.			
„ Pozsonynál nov. 8 1' 5" 0 felett.			
Maros „ november 11. 0 alatt.			

1862. (1218) 1-3

Árverési hirdetés.

Szathmáry Jánosnak néhai Lukács János örökösei ellen 3200 pfrt tökekövetelés és járulékaik erejéig folytatott végrehajtási ügyben néhai Lukács János hagyatékához tartozó, bírósággal lefoglalt 4747 frtra becsült, 3916. h. r. sz. a. fekvő, arad-polturai 54. sz. ház és szőlőkert, 300 frtra becsült arad-belvárosi illetőleg az ugynevezett új telepítvényen Erzsébet-utcában fekvő 60. h. r. sz. üres teleknek elárvereltetése Arad sz. kir. város törvényszékének úgy is mint telekkönyvi hatóságnak f. évi október 18-án jk. 2024. sz. a. kelt végzésével elrendeltetvén, első árverési határidőül f. évi december 15-ének és — a mennyiben szükségeltetnék — második és utolsó árverési határidőül 1863. évi január 15-ének mindenkor délutáni 3 órája tűzött ki.

Venni szándékozók azzal hivatnak meg, miszerint az árverés az Arad városi telekkönyvi hivatalban fog megtartatni, ahol az árverési feltételek előlegesen is mindenkor megtekinthetők.

Kelt Arad sz. kir. város törvényszékének m. telekkönyvi hatóságnak 1862. é. október 18-án tartott üléséből.

Kerner Ferencz, jegyző.

1862. (1219) 1-3

Árverési hirdetés.

Arad vármegye polgári törvényszéke részéről közhírré tétetik, hogy a bécsi cs. kir. osztrák nemzeti banknak 88,505 frt 47 kr tőke tartozás és járulékaiknak kielégítése végett Arad megye borosjenői járás borszegi birtokos László Miklós és László László tulajdonához tartozó 20 dik sz. a. felvett és az épületekkel együtt 314,555 frt 11 kr-ra becsült nemesi birtok ingatlanjai bírósággal leendő elárvereltetésére első határnapul 1863. évi január 19-dik napjának d. e. 9 órája a szükség esetében másodszori árverés pedig 1863. márczius 23-ik napjának szinte d. e. 9 órája tűzött ki, s erre a venni szándékozók a megye pertári helyiségeibe meghivatnak.

Az árverési feltételek a megyepertárban hivatalos órákban megtekinthetők, az árverelni szándékozók bánompénzül 10,000 frtot tartoznak vagy készpénzben, vagy borszegifolyam szerint a számitandó hitelpapirokban letenni.

Kelt Aradon 1862. október 9. tartott megyei polgári törvényszéki ülésből.

Kiadta: Czaislinger Lajos, aljegyző.

(1212) 2-3

Árverési hirdetés.

Arad sz. kir. városa árvaszékének f. évi jk. 657. sz. a. határozata folytán, Steininger Antal örökhagyó által hátrahagyott három-veréb-utczai 1-ső sz. a. és ákátz-utczai 8. sz. a. házak, f. év december 10-án délutáni 3 órakor a telekkönyvi hivatalban, az örökhagyó özvegye s kiskoru árva: javára, a gyámhatóság jóváhagyásának fentartása mellett el fognak adatni.

Aradon, 1862. november 9-én.

Somogyi Gyula, tanácsnok.

(1217) 1-2

Eladó széna.

Hunyad megyében Laposnyaki birtokos, méltóságos Lázár Pál Oszkár urnak 1000 tavalyi. 400 idei összesen 1400 alföldi kocszi széna eladó; szükség esetében étető és itató helyel.

Bővebben értekezhetni a tulajdonos ural vagy Gábor Péter udvarbíróval.

1862. Polg. (1215) 2-3

Árverési hirdetés.

Az aradi tekintetes e. b. váltótörvényszéknek f. évi szeptember 5-én 679—680. számok alatt kelt végzése folytán, Institoris Ignác ur részére Petrá György pankotai lakostól f. h. 8-án lefoglalt több rendbeli pintér munkakészletek és házbutorok bírósággal leendő elárverelésére f. évi november 15-dik napjának d. e. 10 órája tűzött ki. Venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Ágrs, 1862. október 26-án.

Nicora Dávid, szolgabíró.

Cs. kir. és hercegi szabadalmakkal fölruházott, a gyógytan legnevezetesebb tekintélyeitől megvizsgált, ajánlott és bizonyítványokkal ellátott

(1191)

Béringuier Lipót orvostudor

1-15

ILLATOS GYÓGYSZERES KORONA-SZESZE, vagy a kölni viz quintessentiája.

A legválogatottabb s legbecsebb illatos alkrészekből lesepégtetve, Béringuier orvostudor koronaszesze nem csak kitiűő illatvizül szolgál, mely az életerőt vidámitja és megerősíti, hanem, mint jeles gyógyszeres óvszer is becses szolgálatot nyújt. Az való-ságos jótétemény mindazon egyénekre nézve, kik fejfájásban, fejköszvényben szenvednek, a fog- és fül-fájásoknál, hurutos bántal-maknál és könnyű eszűs bajoknál, ugyszinté az idegrendszer és emésztés sokféle gyengeségi állapotainál, mely alkalommal Béringuier orvostudor korona-szesze bevéve, vele dörzsöltetve, vagy avval nedvesített kendők föltevése által mint idegeltető, göres-csillapító és erősítő háziszer igen nagy hasznót nyújt. Nagy élvezetet nyújt a korona-szesz használata a mindennapi mos-dásnál, ha abból a mosdóvíz közé keverünk, nem csak a fejdégeket és szemeket erősíti, hanem a bőrnek ruganyos lágyaságot és fiatal üdeséget is kölcsönöz. — Dr. Béringuier cs. kir. szabadalmazott illatos gyógyszeres korona-szesze kizárólagosan csak eredeti üvegekben 1 frt 25 kr-ával, s 6 üveggel ellátott eredeti ládákban 7 frt 50 kr-ával árultatik. Ezeknek valamennyi függvényei császári rendelet szerint hivatalosan be vannak lajstromozva.

A haj szépítéséhez.

Dr. BÉRINGUIER

növénygyökér-hajolaja.

Minden ártalmas keveréktől menten, Dr. Béringuier növénygyökér-hajolaja mindenütt és mindig úgy bizonyul be, mint kitűnő szer mind a haj, mind a szakál fönttartására, erősítésére és szépítésére; megakadályozza a fejkorpaképző-dést; a hajnak élénk színt, kellemes simaságot és lágyaságot kölcsönöz, s különösen olyan esetekben is, midőn a hajak ki-hullása és a korai őszülés már beállott, gyógyszeres hatása biztos és meglepő vala; Béringuier növénygyökér-hajolaja a kül-föld minden ilyenmü legjobb készítményeivel kiállja a versenyt; árának jutányossága által pedig azokat nagyon fölülmulja.

Dr. Béringuier cs. kir. szabadalmazott növénygyökér-hajolajából minden, az itt látható fe-kete lakkra nyomott bélyeggel elzárt eredeti üveg ára változatlanul minden áruhelyén 1 frt osztr. ért.

Dr. Béringuier valamennyi szabadalmazott készítménye eredeti szabott árakon

Aradon kizárólag és egyedül TEDESCHI és ZUKOVITS uraknál kapható.

Békés-Csabán Laczay József gyógyszerésznél, Csanádon Telbisz Jánosnál, Facseten Hirschl Dávidnál, Gyulán Örlög István és Winkler F. E. gyógyszerészeknél, Lippán Mits Dömötörnél, Lugoson Arnold József és Schieszler Antalnál, Makón Ocsovsky Sámuelnél, Nagy-Sz.-Miklóson Klár Frigyesnél, Orosházán Székány Istvánnál.

(1147)

Bettelheim testvérek könyvkereskedésében Aradon kapható:

A VÉRPAD TITKAI.

Emlékiratai a hét nemzedéken keresztül Párisban hóhéroskodott Sanson családnak.

Első füzet ára 30 kr. o. é.

POLGÁROSODÁS.

Irta Arisztidesz.

Ára 1 frt 20 kr.

Asbóth Alajos

EMLEKIRATAI,

az 1848—49-iki magyarországi hadjáratáról.

II. kiadás, az egész munka ára 3 frt.

AZ EMBER ÉS NEME.

(Der Mensch und sein Geschlecht.)

Dr. Albrecht J. F.

A hetedik javított és bővített német kiadás után.

Ára 75 kr.

Naptárak 1863. évre:

Garabonciás diák.	Ára 80 kr.	Wanderer an der Donau, Neuester Familien-Kalender s. Prämie.	Ára 70 kr.
Bolond Miska naptár.	Ára 80 kr.	Humoristisch - Satyrischer Volks-Kalender, von Märzroth.	Ára 70 kr.
Kakas Márton naptár.	Ára 80 kr.	Illustr. Kathol. Volks-Kalender, von Jarisch.	Ára 54 kr.
Lidércz naptár.	Ára 60 kr.	Wandersman-Kalender.	Ára 40 kr.
Paprika Jancsi naptár.	Ára 30 kr.	Österr. Volks-Kalender.	Ára 65 kr.
Az ország tükre.	Ára 1 ft 20 kr.	Dr. Nep. Volgl's Volks-Kalender.	Ára 65 kr.
Kipfelhäuser naptár.	Ára 80 kr.	Jäger-Kalender.	Ára 60 kr.
Nagy képes naptár, Bucsánszky Alajostól.	Ára 42 kr.	Ausztria-Kalender.	Ára 60 kr.
Szebeni román naptár.	Ára 40 kr.	Öst. G. Adolf K alender.	Ára 50 kr.
Amicu Poporului.	Ára 60 kr.		
Österreichischer Volks- u. Wirthschafs-Kalender.	Ára 40 kr.		
Illustrirt. Kalender u. Novellen Almanach s. Prämie.	Ára 84 kr.		

16—*

(1216)

1-2

Árverési hirdetés.

Szabad kir. Aradváros törvényszékének f. évi október 9-én 4054/2936. sz. a. kelt végzése folytán Fronhoffer Jánosnak Gábor Juon ellen támasztott 50 frt 29 1/2 k. tökekövetelésének kielégítése tekintetéből ez utóbbinak Pernyáa elővárosban György utcában 99. sz. a. fekvő s 150 frtra becsült háza és telke f. é. november 19-én délután 3 órakor a városi telekkönyvi hivatalban a becsárért vagy azon felül végrehajtás útján először árverés alá bocsátatik.

A feltételek a városi telekkönyvi hivatalban ugy Jászfy József felperesi ügyvédnél megtekinthetők.

Kelt Aradon, november 8. 1862.

Sarlot János, végrehajtó bíró.

(magyarul) az Aradvárosi Törvényszéknek f. évi október 9-én 4054/2936. sz. a. kelt végzése folytán Fronhoffer Jánosnak Gábor Juon ellen támasztott 50 frt 29 1/2 k. tökekövetelésének kielégítése tekintetéből ez utóbbinak Pernyáa elővárosban György utcában 99. sz. a. fekvő s 150 frtra becsült háza és telke f. é. november 19-én délután 3 órakor a városi telekkönyvi hivatalban a becsárért vagy azon felül végrehajtás útján először árverés alá bocsátatik.

-Jászfy József felperesi ügyvédnél megtekinthetők.

Aradvárosi Törvényszéknek f. évi október 9-én 4054/2936. sz. a. kelt végzése folytán Fronhoffer Jánosnak Gábor Juon ellen támasztott 50 frt 29 1/2 k. tökekövetelésének kielégítése tekintetéből ez utóbbinak Pernyáa elővárosban György utcában 99. sz. a. fekvő s 150 frtra becsült háza és telke f. é. november 19-én délután 3 órakor a városi telekkönyvi hivatalban a becsárért vagy azon felül végrehajtás útján először árverés alá bocsátatik.